

ESKU-IDAZKIAK

XIV GORAPEN-ABESTIA

*Eskerrak emoten dautsudaz, Jauna,
egiarako irakasle izan zintzakidazalako.*

*Zeure misterio miragarriak ezaguerazo zeustazan,
gizon makalarentzat dozun ontasuna,
oraindiño biotz gaiztoa dabeneztat dozun erruki pilla.*

²³ *Nor da jainkoen artean Zeu lakorik, Jauna?;
nor da Zeu lako egiazirik?*

Nor urtengo da zuzendun zure aurrean, auzian?

²⁹ *Ez dago zure auziratzeari erantzun aal dagion
bat bera be;*

*aintza bakotxa putz bat da,
ezin daikeo iñok zure sumiñari gogorrik egin.*

³⁰ *Egiaren seme guztiak onartuko dauz zure aurrean zure parkamenak,
zure ontasun andiak euren pekatuetatik garbitutakoak,
zure erruki azken-bageak,*

³¹ *(seme areik) gizaldien gizaldietan zeure aurrean egonerazoteko.*

*Zeure etxean, Jainko betikoa,
zidor zabalduak dagozan tokian,*

³² *iñor be ez dabil Zugandik kanpo betiko.
Nor da gizona, makala, putz ariña,*

³³ *zure egintza miragarriak ulertzeko,
Zeuk irakasten ez ba'dozu?*

XV GORAPEN-ABESTIA

³⁴ *Eskerrak emoten dautsudaz, Jauna,
nire zoria utsaldera jausten laketu ez zendualako.
Nire izena ez dago azalutsen bazkunean idatzita.*

³⁵ *Bestetara baiño; zure bideetan aalegiñaz burrukan egitea*

*billatzen dabenen artean (dago),
zure parkamenetan, zure erruki ugarietan,
euren erabagien zuzentasuna zuzentzeko sendotzen diran artean*

³⁶ *[...] salduta [...] damubageak.*

VIII sorta

¹ ... ..

² [...] zure zuzentasuna betiko ezarri zenduan

... ..

XVI GORAPEN-ABESTIA

⁴ *Eskerrak emoten dautsudaz, Jauna,
lur legorretik errekek darien tokietara eroan nenduzulako,
agorizen ez diran iturri-tokietara,
garastada-urtegi ertzera.*

⁵ *Lorategia jarri zenduan basamortuan:
gauarbolak, zumarrak, enbor gogorrak.
Zeure diztira.*

⁶ *Iturburu ezkututsu baten ondoan
bizi-zugatzak jagiten dira ur-landaren artean.*

Arein artean erneko da, ernamiña lez, landarategi betikoa.

⁷ *Arein zusterak ezetasunezko joera sakonetaruntz,
arein bidez edango dabe enborrak ur-bizia,*

⁸ *ur-bizi betikoen erdikide izango dira.*

*Iturri-ondoan, zarta-artean,
larratuko dira basoko abere guztiak.
Enborren artetik bide barriak eta zidorrak edegiko dira.*

⁹ Aren adarrak txori guztientat balio izango dabe.

Ur-ietatik asiko dira egaztadan egaztiak, arein orritza-artetik jagiko dira.

¹⁰ Nor izango da ur-biziai bere zusterrak luzatuko dautsezan ori?

Nok erneazoko dau santutasun-ernamiña, egiazko alorrak?

¹¹ Onezkeru aretzaz iñok ez pentsatzeraiño geratuko da ezkutuan.

Aren misterioa ez da ezagutua izango, sillututa geratuko da.

Baiña Zuk, Jainko orrek!, babestu egin zenduan aren gerokoa

zure gizon arrigarrien misterioan,

¹² bikaintasun-misterioen artean eta sugarren zurrunbilloan.

Bitartean, iñor be ez da urreratuko bizi-iturburura, santutasuna darion iturrira, landarategi betikoetara.

¹³ Ez da edango, ez fruturik sortuko, ukatu egingo yake odeien ugaritasuna,

¹⁴ bizi-iturria, erreka agortu-eziña ikusia izan dalako, baiña ez onartua, aztertua bai, baiña ez sinistua.

¹⁵ Ibai ondatzailleak urratutako lurra lez geratu nintzan, lopatzaz bete nenduen.

¹⁶ Baiña Zuk, ene Jainko orrek, nigan barriro berbak jarri dozuz, udazken-auria lez, egarri diran guztientzat eta iñoiz be isilduko ez diran ur-bizien iturri lez.

¹⁷ Zabaldu egingo dira zeruak amaibagako euriz;

legortu ta agortuta dagozan larren gaiñera edozein izaki bizirentzat urak ugari jausiko dira.

¹⁸ [Zugatzak] gerizpea emongo dautsee txoriai ta abereai.

¹⁹ Zuzenbageak, beruna lez, ur oldartsuetako sakonera joango dira.

²⁰ Suaren arrapakin izango dira, kiskalduak. Baiña landarategi alekorra

iturri betikoan aziko da atsegin-tokia izateko.

²¹ Neugaitik edegi zenduzan aren iturburuak eta arein ur-gaiñeari negurri iraunkorra emon zeutsan.

Utsunetan eta eguzkitan jarritako arein zugatzen-tzat,

²² igartu ez daitezana, arein baruza zabaldu daiten, ikusgarri.

Neure eskuen indar guztia jarten dot

²³ arein ur-bideak sakontzeko. Orregaitik, arein zusterrak arkaitz urratu-eziñetan sartzen dira.

Lurra be sendotu egiten da, baita aren enborra be.

²⁴ Uda-erdian be euren ezetasuna gordeten dabe. Baiña, nik neure eskuak atzeratu ba'nengiz, guztia gaztokia lez izango litzake,

²⁵ mendi-bizkarrak lez aren enborrak, [aren arraiñak] txerketx utsalak, aren enborrak igartuta, biurtuta, uaska-ondoetan.

²⁶ Aren frutuak basa-frutu biurtuko litzakez. Aren baruza igartu egingo litzake bero goriagaitik. Ez litzake urentzat [...] igarobiderik izango. Dardarak, aintzira-gatxak, zauri zabalduak.

²⁷ Olantxe natza bertan-beera itzitako izaki bat lez,

indar bagarik nago.

Nire zauriak andiagotu egiten dira

²⁸ samiñez, miñez, ariñaldi bagarik.

Nire biotza zati-zati eginda dago. Eiota nire barruan.

Sheol'era jatsiten diranak lez,

²⁹ ildakoakaz noa jitoan lez...

Nire espiritua leza-baztarreraiño eldu zan.

Nire arimea makaltzen doa gau ta egun, eten bagarik.

³⁰ Nire azurretara su urtua isurten da, aren garrak irunsi egiten nau egunen barruan

³¹ neure indarrak ezerezturik, edozein iraupenek jasan daiken baiño geiago.

Iruntsiten diardu nire aragia, beronen aurka erabagi dana bete arte.

³⁴ Estaldu egiten nabe olatuak. Ito bearrez nago. Barruruntz eta kanporuntz indarrez erakarrita, neure eziña somatzen dot.

Nire gizontasunaren kemena argizari urtua lez eze-rezten da;

koldartasuna soillik geratzen da ... [triskantzatza[... Itsas-aundiko sakonak orroeka diardue; aren olatuak itzalak dira, erraldoiak, baiña odolezkoak.

³³ Lurra garrasika dago munduaren gaiñera datorren ondamediagaitik.

Azpikariak, «Goral», diño deadarka.

Lurreko bizilagun guztiak burutik jota dagoz,

³⁴ ondamendi aundiaren erdian alboraka dabiz. Jaungoikoak trumoia lez joerazoten dau bere abots aaltsua.

Aren bizitoki santua gorabeeratu egiten da

Aren aintzaren tximits-isil dirdiratsuz.

³⁵ Zeruetako gudarozteak bere abotsa jasoten dau.

Munduaren ondopeak dardaraka ta koloka dagoz.

³⁶ Zeruko indartsuen guduak mundua zigorkadaz astintzen dau.

Zigor ori, ondamendi amaibagea bete arte ez da gel-dituko.

Orrelaxe izango da amaia.